

won tym samym sjewi. Uje wjerno, to je jena wulka czjelna Wešetosz. Kaha da pak to pschindze, so ho my na tajkej newureknenej Czeszi a Krašnoszi tejšch neswefelimy, a nam to nochze tak k'Wutrobi hicz: So bychmy tehodla Boha kwalili a jemu ho dżakowali, so je Boži Syn nasche Czjeto a Krej na ho wsat, a njek hohrjekach hejdi na Prawizy Bożej, jedyn Knes wosche wschitkich Stworenjow?

Schtuž by to prawje do Wutroby sarišacž moł, ton dyrbjat schak teho Czjeta a teje Krowje dla, kotraž tam na Prawizy Bożej je, wschitko Czjeto a Krej na Semi lubowacž, a ho wjazn se žanym Czlowekom nenjewacž. Tak dyrbjata we Wokomiknenju ta hohrjewšata czlowšta Natura Krystuškowa nascheho Boha wschitke nasche Wutrobe tak s'Wefetoszju napelnycž, so nidy žane njewne a nepscheczjelne Myšle nebychu donej pschischte: Haj, s'dobnje dyrbjat jedyn koždy Czlowek teho druheho, wulkeje Wešetoszje dla, na Kufomaj nošycž, tajkeho nascheho Czjeta a Krowje dla.

Dalje schtuž by tajke Snamjo se swojej Wutrobu derje sapschijač, so je ho Boži Syn Czlowek narodzil, ton ho schak wot swojeho Knesa Krystuška nemoł nicžeho steho, ale wschitkeho dobreho nadžijecž. Pschetož ja derje wjem, so ho sam na ho rad nemewam, tejšch bebi nicžeho nepožadam czimicž. Njek pak je Krystus runje ton, kiž ja bym, je tejšch jedyn wjerny Czlowek,

kaha da by moł sam sešobu, to je, snami, kiž my jeho Czjeto a Krej bym, s'he mjenicž?

Sjenem Słowom: Dy by to hohrjewšate Czlowestwo teho Syna Božeho prawje k'Wutrobi wsate byto, da by wono lute wešete Wutroby a Sswjedomnja nacžinito, a we Wokomiknenju bychy wschitke surowe Heremple teho Njewa Božeho, ho roseschrijete a sahinyte, jako ta Lijenza, to Wutropenje Sodoma a Gomorry, a druhe wjazn.

Schitko to dyrbjato we Wokomiknenju sahinyč, dy bychmy swjerjazej Wutrobu spomnili na teho jenicžkeho Czloweka, kotryž je Boh, a je tu kudu czlowštu Naturu tak czeszil: Pschetož we tajkim Snamenju nemožu schak nicžo druhe widžicž, schtož by jeho nawabito czlowštu Naturu hohrjewšacž, hacž luta newureknena Luboscz knam, kiž my predy psches Boži Njew kwjecžnej Smerčzi satamani ležachmy. Njeku pak to žylie nes'bo'ni Ludžjo, kaž predy prajili bym, kotryž to bynscha, a je tolla kedžbu nimaju, ale wostaja tajki Schaz ležjo, myšlja jeno na to, kat bychy te Raschcie s'Penesami napelnili, krašnje trawili, wulku Pychu wedli, a swojeho Blischeho sazpjeli, hidžili a sanicžowali ic. To czini ton schkodny Czert, pola tych (kotsiž Bože Słowom sazpjia) a temu Czertej Mjesto dadža, so won jich Wutrobe sašlepi, so woni žadyn Rusť wot teje Wešetoszje, wot kotrejž ton Jan džel tudy prjeduje, widžicž nemoža.

To